
Hjallerup Søndagsmarked

Et stykke journalistik af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Hjallerup Søndagsmarked

4

Hjallerup Søndagsmarked

Hjallerup Søndagsmarked

Hjallerup Søndagsmarked.

Af Sognepræst Kaj Munk

JP. d. 4.8.1937[1]

Hvis Overlæge Koldborg ikke med et Par djærve Snit i Underlivet havde bundet en forsvarligt til en Seng, maatte man have akslet sit Skind og draget til Hjallerup paa Søndag for at overvære Indvielsen af den nye Brug af Gudshuse i Danmark.

Man vil før Gudstjenesten give en lille Forestilling til bedste, en Kabaret saa at sige. I Rusland omdanner de Kirkerne til Biografer. Se, se, vi følger ganske godt med hertillands.

”Hvad har han gjort?” spurgte vi her i ”Jyllandsposten”, da Laier-Sagen rejstes. Vi har stadig ingen Besked faaet. Ingen har faaet Besked. Nu fortæller en Provst, at vi, der har taget Parti for Pastor Laier, ikke kender Sagen nok. Er det vor Skyld? Har der ikke været Tid nok til at lære os den? Og dernæst: Hvordan gaar det til, at saa mange i hans egen Menighed ikke ”kender Sagen nok” ? At det er bare Laiers Forfølgere, der ”kender den nok” ?

Der gættes paa, at Mandens Optræden har været af en saadan Art, at Gudstjenestens Værdighed tog Skade. Nu rehabiliteres den altsaa. En udsøgt Maade Ministeriet har fundet ud af at gøre det paa!

Fra første Færd og til foreløbig sidste er her udvist en Brutalitæt, der søger sin Lige indenfor det Omraade, hvor dansk Aand regerer; lige fra man væltede ind i Huset med en Suspension, der ikke engang levnede Præsten den sølle Tid til at konfirmere Holdet, der gik til ham, og til man nu ønsker at stille ham i Gabestok ved hans egen Kirkedør. Ministeriet *har* jo misbilliget og udtalt denne Misbilligelse gennem den tjenstlige Vej, der sandelig ikke har bevaret den som nogen Hemmelighed. Den er kendt af alle. Yderligere ved en offentlig Forestilling at lade en uniformeret Embedsmand tordne den ned i Hovedet paa Præsten kan formentlig kun skyldes et Ønske om at ydmyge ham til den yderste Grænse. Vi betænker os ikke paa at sige, at hvad Ministeriet her har fundet paa, er en Ukristelighed; naar en Biskop vil lade en i hans Varetægt betroet Kirke bruge til Skueplads for en Scene, hvis eneste Undskyldning højst kan være, at man ikke kan tage den alvorligt, gør han sig skyldig i en kirkelig Usømmelighed, og en Provst, der lader sig bruge som Aktør i en Rolle af den Art - naa ja, var det ikke saa alvorligt, var det jo nærmest komisk.

Men hvad vil Pastor Laier gøre? Der er Tale om, at han ganske stille vil blive væk; og i saa Fald, staar der i Avisen, gør han sig skyldig i Lydighedsnægtelse. Dette kan dog nu vist umuligt være rigtigt. Fordi man er ansat som Præst i den danske Folkekirke, er Ministeriet næppe berettiget til at udkommandere en til hvadsomhelst. Efter dette er der jo ingen Grænser for, hvad man kan vente sig. Der maa være Ting, man har Lov til at sige Nej til. Hvis f. Eks. Minister Hansen ad tjenstlig Vej en Dag sender mig et Paabud om at gaa for Altret, kun iført Badebukser, vil jeg ikke betænke mig paa at sidde Henvendelsen

overhørig.

Og jeg kan ikke tro, at Myndighederne har større lovligt Medhold til at gennemføre den anden Sensation. Tværtimod, der foresvæver mig noget om, at Stedets Præst har Ansvar for, hvad der sker i hans Kirke. Husker jeg rigtigt heri, er Pastor Laier altsaa i sin gode Ret til at sige til Provsten: "Skal der laves Narrestreger her i Kirken, kan jeg gøre det selv. Jeg vil i hvert Fald ikke have jer andre til det."

Hvad mon Pastor Laiers Venner vil foretage sig paa Søndag? I og for sig er der jo slet ingen Grund til at lade Provsten komme til Orde. I København plejer de at lade Orglet spille, naar en Kirkeforstyrer rejser sig og begynder at tale. Eller ogsaa kan jo de gode Mænd og Kvinder stille staa op og sige, at saadan noget vil de ikke overvære, at deres Kirke bruges til, og saa gaa ud. Det er vel alligevel Endemaalet, der sigtes efter: at de skal gaa ud.

Men altsaa, paa Søndag skal Pastor Laier i sin Kirke offentligt i sin Menigheds Paahør mundtligt af sin Provst "formanes og irettesættes". Saaledes sparer man Lægen. Vi maa jo huske paa, at han fik Sygeorlov. Men efter denne Omgang paa Søndag er han altsaa kommet sig og kan fortsætte sit Arbejde.

Profos Hindsholm har Ordet.

Mon ikke han vil skælve i Stemmen?

p. t. Ringkøbing Sygehus, den 2. August.

Kaj Munk.